

26 februari 2009

Sidan 1 av 2

Kära läsare!

Efter många timmar på väg från Kinshasa mot Luozi åker vi de sista kilometrarna ner mot Kongofloden. Vår systerkyrka har varit med och restaurerat ett flertal mindre broar så att vägen ska vara framkomlig även i regniga tider. Vi är de enda med bil som väntar på färjan. Alla samlas i skuggan av ett stort fruktträd och spanar över mot andra sidan där vi kan skönja kyrkans huvudkontor samt färjan som lägger ut för att möta oss.

Bredvid mig står mannen på cykel med tre stora 50-litersdunkar som han troligen ska forsla vatten eller bensin i. En bit bort sitter kvinnan med barnet fastspänt på ryggen och en jättekorg på huvudet med allehanda varor från marknaden. Framför henne står några unga grabbar som ser ut som om de kommer från skolor i stan och är på väg hem till byn. Längs stranden slänger fiskarna ivrigt ut sina nät gång på gång men det ger ingenting under den halvtimme vi väntar. Ett gäng barn leker i sanden, det ser ut som någon sorts ta-fatt lek.

Det börjar skymma och vi ser hur solen snabbt sänker sig långt borta över skogen. Båten ser ut att vara byggd som en trimaran med tre sammanbundna pontoner. Bilen ska stå på en plattform tvärs över alla tre. Vattnet står relativt lågt så vi får vada ut en bit för att klättra i båten. För bilen lägger man ut två landgångar för hjulen. Överfärden blir stämningsfull. En båt full med människor, några av oss står bredvid förarhytten och har vid utsikt över floden och solnedgången. Inga krokodiler i sikte den här gången. För att lägga till på andra sidan måste ett antal stenar i vattnet arrangeras så att landgångarna ger bilen en möjlighet att komma upp på stranden. Det är ett drygt jobb

för båtpersonalen varje gång. Förmodligen kan många av er som läser detta känna igen sig i den bild jag beskriver. Kongo har en förmåga att fånga ens hjärta.

Framme i Luozi möts vi av projektledningen i kyrkan som följer med oss ut ur stan för att besöka den odling som drivs av evangeliststudierande. De får under sina fleråriga studier också kunskap i olika odlingsmetoder som de kan använda dels för egen del när de blir utplacerade i olika församlingar men också för att kunna lära ut till andra. Det blir för oss ett exempel på hur den helhetssyn vi talar om i missionskyrkan fungerar i praktiken. Be och arbeta, sala sambila. Vi besöker också det lokala sjukhuset som gör storverk under mycket enkla förhållanden. Fler och fler människor kommer för att testa sig för hiv och medvetenheten om hur viruset sprids och hur man kan skydda sig ökar.

Kyrkan har lämnat in en ansökan om stöd till ett omfattande program för

fattigdomsbekämpning under 3 år som vi får möjlighet att under några dagar samtala med ansvariga och kyrkoledning om. Arbetet med ansökan har inneburit många samtal runt om i församlingarna under en längre tid vilket lett fram till de prioriteringar som nu beskrivs. Det handlar om bättre infrastruktur, hiv och hälsoarbete, mänskliga rättigheter, mikrokrediter, jordbruk, påverkan på myndigheter att ta sitt ansvar för sjukvård och skolor m.m. Att församlingsmedlemmarna funnits med från början i planeringen är en god förutsättning för ett bra genomförande och långsiktighet i programmet. Svenska missionsrådet, som kanaliserar medel från Sida till Missionskyrkan, har godkänt ansökan och vi kommer att rapportera om arbetet på hemsidan. Du är varmt välkommen att bidra till den egeninsats som krävs. Tillsammans kan vi förändra världen en liten bit i taget och bidra till att våra vänner i systerkyrkan i Kongo får ökade möjligheter att förändra sin framtid.

Els-Marie Carlbäcker,
samordnare för utvecklingsarbetet

26 februari 2009

Sidan 2 av 2

Uthålligt jordbruk i regnskogen

Det näst största sammanhängande regnskogsområdet i Amerika finns i gränzonen mellan Nicaragua och Honduras. På den nicaraguanska sidan om floden Rio Coco ligger naturreservatet Bosawas som befolkas av indiangruppen Mayangnas. Det finns även Miskito-indianer i området, som är uppdelat i olika territorier. Ett av dem kallas Mayangna Sauni As och finns kring byn Musawas, som är centrum för ett av Moravakyrkans pastorat. Här arbetar här också Moravakyrkans institut för social utveckling med ett projekt för uthålligt jordbruk och småboskapsskötsel. Målet är att förbättra familjernas försörjning utan att odla upp stora områden. Mestizerna utövar ett starkt tryck för att utvidga sina odlingsarealer in emot det skyddade området.

Under 2008 har projekt genomgått en stor utvärdering. Resultat presenterades vid ett seminarium i den lilla byn Suniwas i slutet av januari 2009. Byn ligger där landsvägen tar slut och Bosawas kärnområde börjar. Landsvägen är på gott och ont. Den gör det lättare för indianerna att ha kontakt med närliggande stad. Men den gör det även lättare för mestizerna att utvidga sitt jordbruk och påskynda avskogningen i buffertzonen utanför det egentliga reservatet. Att det även sker skogsavverkning inne i reservatet är heller ingen hemlighet.

Där vägen tar slut finns en flod. Kanske

Ezequil, en av de äldsta i jordbruksprojektets målgrupp framför sin lilla bananplantage.

är det en anledning till att detta Danida-finansierade vägprojekt slutar där det gör. Men det är torrtid, flodens vatten flyter stilla och det går bra att köra över med bil, parkera alldeles utanför Suniwas och promenera den sista biten.

Som i de flesta byar finns här en församlingskyrka med pastorsbostad. Projektseminariet äger rum i kyrkan och maten lagas i pastorsfamiljens kök. Under tre dagar ventileras problem och möjligheter med ekologiskt jordbruk och småboskapsskötsel. Det finns en stark vilja att fortsätta med det ta projekt som genomförs i samarbete med Svenska

Missionskyrkan och med Sida-stöd. En ny etapp kommer att påbörjas under 2009.

På kvällen är det gudstjänst där många bidrar med sång och vittnesbörd på Mayangna- eller Miskito-språket. En av projektledarna förklarar: De här indianerna är djupt förankrade i bibelns värld, och vad de än företar sig så hämtar de sina förebilder därifrån. Det gäller inte bara det inre livet utan också det dagliga arbetet och hur man organiserar sitt liv tillsammans.

Bertil Widén
regionsekreterare för Latinamerika

Förbönskalendern

1 mars

Pionjärbetet i Vallakyrkan i Handen
Idag finns flera pionjärprojekt på gång i Stor-Stockholm. Ett av dessa är det som bedrivs utifrån Vallakyrkan i Handen. Be att arbetet där får utvecklas i positiv riktning. Målsättningen är att inom 3-5 år kunna grunda en ny församling i Handen. Sedan hösten 2007 är Johanna Daléen anställd av Svenska Missionskyrkan som pionjärpastor i Vallakyrkan.

Kina

I Kina samarbetar vi med Hubeis Kristna Råd i Hubeiprovinns i centrala Kina. Just nu har vi två volontärer i provinshuvudstaden Wuhan. Be att de skall ha en välsignad tid och att de skall vara till välsignelse. Be också för den kristna kyrkan i Hubei och hela Kina.

8 mars

Offerdag för pastors- och diakonutbildningen

Tacka Gud för de många som nu utbildas till diakoner och pastorer i Svenska Missionskyrkan. Be att de ska utrustas och mogna och få tjänster och bli till välsignelse i församling och

samhälle. Be för Teologiska Högskolan och Lidingö folkhögskola med lärare, studenter/elever och personal. Be att fler ska lyssna in kallelsen och våga gå ut som missionärer, diakoner eller pastorer.

Japan

För första gången sedan många år har vi sänt ut en ny missionär till Japan, Tima Sheiakh. Be för hennes språkstudier och att hon skall hitta sin plats i arbetet i Japan. Be även för Oskar Johansson som är volontär i Japan under detta läsår och för familjen Palmaer, som finns där sedan många år. Vi ber för systerkyrkan NSKK, som är en liten kyrka i ett land med få människor som är kristna.

